

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 korona. — Félévre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Bárvárh Gyula

felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Drágaság.

Nemsokára, körülbelül egy hónap múlva már megkezdődik vidékünkön az aratás. Ugy mondják, hogy a mostani komisz, hideg esős rossz időjárás, de sokhelyütt meg a jégverés miatt, gyenge, közepes termés várható a kalászosokban. Bizony ha más gabona neműek és vetemények, nó meg a szőlőtermés is ily szomorú kilátásokkal kecsegtet, akkor keserves egy esztendőnk lesz; amitől óvjon meg bennünket a Mindenható.

Plane ily keserves kilátástól a jövőre, önkénytelenül felvetjük a kérdést: mi lesz ezzel a megmagyarázhatatlan piaci drágasággal, amely városunk vevő közönségét még ma is végtelenül lenyűgözi s amelytől szabadulni nem tud?

És mindennek pedig az üzlet az oka, a kofa kereskedés szertelensége, a törv. hatóság részéről való bünyös elnézése. Mert a kofák ma a tulajdonképeni elárúsítók, miután kapzsiságukra szemet huny a hatóság,

Az eladók ilyen vásárja pedig csúnyán kihatározza a fogyasztók zsebeit,

akiknek nem lehet védekezni a haszonszerzés ezen embertelen árusítói önkénye ellen, várjuk a jobb belátásukat s voltaképen csöndesen tüjük, hogy az önkényes kizsebelés napról-napra nagyobb arányokban tegye állandóvá a panaszkodást.

A kenyér, a hús, a tej ára a hogy felment az ősszel, ugyanaz ma is, sőt országsszerle panaszkodnak, hogy napról-napra emelkedik az árfolyam. Nálunk a hús kilogrammja 1 K 20 és 1 K 60 fillér akkor, mikor a vidéken a mészárosok harmadrendű marhát és borjut vágnak. Kihívóbb az üzleti telhetetlenség a baromfinál és más egyéb élelmi cikknél.

De nem lehet szó nélkül tüni, hogy kapzsiságból valaki és valakik rohamosan gazdagodjanak, a közönség megfosztásával. Mert ha még egy olyan esztendőt érünk mint a tavalyi, akkor ez a drágaság szinte megszokott jelleget fog öltetni s tekintettel a felhalmozott igényekre, a szegény földműves népet és a hivatalnokai kart egzisztenciájában végkép tönkre tesszük, a mi nemzeti és kulturális szempontból, az ország megsemmisülését jelentené és állásában rettenetesen megingatná.

Ezért a hatóságok talpraállása, igényeink és jogaink megvédése, aktuális kérdés mindenütt a hazában. Csak olyan szabályrendeleteket hozzanak, a miknek a betartására igazságos ellenőrök vannak, a mit képesek betartani. A papiroson megírott jogvédelem, ha azokat aranytoll irta, zseniális fejű ember fogalmazta is, semmit se ér, ha a gyakorlati megvalósulásán nem munkálkodik az arra hivatott fórum: a hatóság.

Erélyes intézkedésre van szükség ott, ahol az árusítók gazdagodási szenvedélye nem ismer határt. A közönség ha egyébként védekezni nem tud, fessezze igényeit és garasait becsülje meg ne hízalja a telhetetlen pénzsákókat. Tartogassa jobb napokra, mikor az árusító engedett az önkényéből.

Furcsa, de ugy van, hogy itt a fogyasztás csökkenése fog segíteni, míg a forgalom nagysága egyre a telhetetlen szenvedélyét növeli.

Ha a közönség, ha csak ilyen hallgatagon is bünteti a rut önzést, sokban hozzájárul a piaci ár változásához. És minden bizonnyal csak a maga javára.

Egy dézsa hideg víz.

Irtá: **Zsoldos László.**

— A „Délsomogy” eredeti lárezája. —

A szép szöke asszony nyujtózkodott egyet, mint a doromboló macska, azután félig leesukott szemehéja alól rezignáltan pillantott Gizikére, aki szemközt ült vele a zöld kanapé csücskében.

— Hm, milyen könnyen is kiábrándul az asszony néha az urából!

Gizike, ez a tapsifüles süldő menyecske, gyerekes kíváncsisággal kapott a szép háziasszony bársonyos, fehér keze után:

— Hát igen, angyalom, mondd el már, miért ábrándultál ki az uradból?

Erzsi, — mert ez volt a neve — kissé köllötlenül húzta felre a szája szélét.

— Nos, kedvesem, ha erővel tudni akarod, elmondhatom. Az eset ugy történt, hogy utóbbi időben, a jó ég tudja, miért, egyszerre csak bolondjában féltékenykedni kezdtem az uramra. Csak Isten a megmondhatója, amennyi gyötrelmet én kiálltam. Ha mellém ült, már féltem, hogy idegen parfüm illatát fogom érezni a ruháján, a kezén; ha megcsókolt, ugy éreztem, hogy a csókja helyén forróság lepi el a bőrömet, és arra gondoltam, vajjon nem más valakit csókolt-e meg ugyanazzal az ajakkal csak egy félórával is azelőtt. Szóval: szenvedtem, mondhatom, rettentően szenvedtem. Ezt te, piczikém, természetesen még nem próbáltad, ugy-e? Azelőtt én sem, csak a legutóbbi időben. De hát én szerettem az uramat.

— Akkor bizonyosan még most is szeretted — vélekedett a kis Gizi. — Erzsi assz-

szony immel-ámmal vonogatta a gömbölyű vállát.

— Ki tudja, — suttogta halkán, szinte bánatos hangon. Kis idő múlva folytatta:

— Nem is tudom, miért voltam annyira féltékeny; okom nem volt rá a legesekélyebb sem. De hát én féltékeny akartam lenni, — s alig hallhatóan fölnevetett — és ezzel vége! És gyanus volt nekem minden, a legaprólékosabb, legjelentéktelenebb kicsiség is, amivel ezt az én féltékenységet táplálhattam, szíthattam. Oh, hidd el kicsikém, jó dolog féltékenynek lenni . . .

Amaz hitetlenül nézett az ábrándos szemébe, s nem felelt semmit.

Próbára teszem, gondoltam — szótte tovább a másik, — s akkor megláttam, hogy alaposak-e aggodalmaim?

— És alaposak voltak? Próbára tetted? Érdekes.

Legjobb és
legszebb kivitelben!

Urak figyelmébe!
Már 28 koronától feljebb készítünk elsőrangú szabásunk által tiszta gyapju kelmékből
férfi öltönyöket.
HEISLER FERENCZ és TÁRSA divatáruháza a Békához SZIGETVÁROTT.

Urak figyelmébe!

Községek értekezlete Szigetváron.

A 3% vasuti pótdadó megszüntetése.

Már lapunk múlt számában közöltük, hogy Somogyvármegye törvényhatósága által megállapított 3%-os vasuti pótdadó megszüntetése tárgyában városunk képviselő-testületének utasítása folytán e hó 9-én d. e. 10 órára a városház tanácstermében tartandó értekezletre a járásbeli törv. hatósági bizottsági tagokat és a községi előljárókat előljáróságunk meghívta.

Tegnap volt az értekezlet, melyen természetesen legyenne mondva, a községek előljáróik által mind képviselve voltak. De sajnos a törvényhatósági bizottsági tag urak közül csak kevesen valának ott, mert a kényelem szerető urak bizony távollétükkel tüntettek. Hogy miért? Azt ők tudják.

Pedig tisztelt megyei képviselő urak, ugye bizony maguk is nagyon tülekednek a választáskor és némelyikük még az etetés és itatástól sem áll el, hogy bejusson a megyeház tanácstermébe, ahol pedig ilyformán semmi helyük sincs az olyanoknak, kik a néppel mit sem törődnek. De viszont a népek is így kell, ha már annyira buta, hogy egyes magukat föltolni akaró brillirozó alakokat választ meg azért a kis eszem izomért és félre hagyja magát vezettetni általuk.

E példán okulva, a jövőben legyünk tehát részen polgártársak s megbízható embereket küldjünk a megyegyűlésre, kik bennünket ott méltán és becsülettel képviselnek és érdekünket megvédik.

Az értekezletet pontban 10 órakor Walde Lajos városbíró elnök nyitotta meg, miután felkérte Vargha Sándor főjegyzőt, hogy a tárgyat ismertesse. Vargha főjegyző alapos tudással és készséggel adta elő indítványát és kifejtette, hogy ezen 3% os pótdadó milyen súlyos teherként nehezedik a

községekre s hosszabb beszéd keretében indokolja az általa előadottak igazságát. Végül indítványozza, hogy minden egyes község tartson otthon közgyűlést, és feliratot intézzen a megyéhez, hogy az újabb adót megszüntessék. Seregély Dezső hatvani lelkész törv. hatósági biz. tag. Üdvözli ugy a maga, mint a vidéki községek nevében Szigetvár képv. testületét, hogy ezen értekezletet összehívta, de szerinte előbb kellett volna kezdeni, mert most már egy kész törvényvel állunk szemben. Különben ő szívesen lélekkel hozzájárul a javaslatához.

Ezután még Tóth István, Vargha, Batyók és dr. Kriszt Béla, Nagy Gyula törv. hatósági bizottsági tagok szólottak a tárgyhöz, miután kimondta az értekezlet, hogy Felhívást intéz Somogyvármegye összes községeihez, miszerint minden község külön kérvényt adjon be az augusztusi megyegyűlésre, melyben e súlyos teher megszüntetését kéri és követeli. Ez ügynek fővebb tanulmányozásával dr. Kriszt Bélát bízták meg és kérték fel, ki annak idején jelentést fog tenni. A határozatot a jelenlevők egyhangulag elfogadták és tudomásul vették.

Végül Seregély mondott köszönetet a szigetváriaknak a mozgalom megindításáért.

S az elnök zárszavai után a gyűlés befejeződött.

A katonai sorozások nálunk.

— A „Délsomogy“ tudósítójától. —

A szigetvári sorozó járásban a sorozat mint már jelezve volt folyó hó 15, 16 és 18-án lesz, mindenkor reggel 7 órakor veszi kezdetét, a 19-ikére jelzett nap elmarad. Sorozás alá kerülnek az 1882, 1883 és 1884 évben született hadkötelesek és pedig a következőkép: *Junius 15-én Szigetvár* nagyközség, apáti-i, gy.-melléki és N.-ladi körjegyzőséghez tartozó községek. *Junius 16-án* görögali, hársági, teklafuli, és nagydobozai körjegyzőségekhez tartozó községek. *Junius*

18-án mozsgói, drávacoki és szentlászlói körjegyzőségekhez tartozó községekben illetékes hadkötelesek.

És ugyanekkor a megvizsgálandó apák, rokonok, valamint ezen községekben tartózkodó azon idegen hadkötelesek, kiknek állítása itt engedélyezve lett, avagy a járás területén mint igazolt munkások tartózkodnak, mégis ez utóbbiak az esetben ha születési, illetőségi helyüket valamint személyazonosságukat igazolni tudják.

Az ős folyamán sorozat alá kerülnek 1883 és 1884 évben születettek másodsor illetve harmadszor és az 1885. évben születettek először.

H I R E K.

— **Kossuth Ferenc a magyar iparért.** Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter leiratot intézett az összes törvényhatóságokhoz, amelyben tudomásul hozta, hogy legutóbb nemzetiszínü jelvényekkel ellátott osztrák gyérmányu szövetek kerültek forgalomba. A miniszter felhívja a hatóságokat, hogy ezeket a szöveteket koboztassák el és az elárusítókat kihágás címén büntessék meg.

— **Bucsusok.** A szigetvári róm kath. hívek pünkösdi másnapján este 8 órakor tértek vissza zarándok utjukról Mária-Gyűd-ről, *Kapossy* Ivan s. lelkész vezetésével, a kívül ugyancsak kedden délelőtt hálaadó istentiszteletre a közeli Turbékba vonultak.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A belügyminiszter a szentlászlói anyakönyvi kerületbe *Lengyel* Károly segédjegyzőt, anyakönyvvezető-helyettesé nevezte ki és a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **Adomány.** A szigetvári plebánia templom orgonájára adományoztak: A szigetvári kórház főnöknője gyűjtése 20 kor. Karádi János 2 kor. Kupusz János 1 kor., Bors Anna 2 kor., Bozsics Lajos 1 kor., Pupos István 1 kor. Köszönet.

— Igen próbára tettem, még pedig igen egyszerű módon. Erősen elváltoztatott kézírással írtam egy meglehetősen émelítős szerelmes levelet, olyant, amilyent egy afféle írhat; azután belétem egy borítékba, s a főpostán feladtam. Választ poste restante kértem tőle. Rendez-vous is ajánlottam neki, — természetesen, kissé finoman. Tudod, édesem abban a levélben minden megvolt, ami egy tisztességes szerelmes levélhez szükséges. Forró epedés, visszafojtott vágy, önértetre és kielégítetlen szerelemre meg női jó hírnévre való hivatkozás; szóval minden, amivel csak el lehet csavarni egy férfinak a fejét. Még aláírás is volt rajta. Természetes, nagyon köznapit nevet választottam.

— Például Szabó Mariát, — nem?

— Nem; Nagy Boriskát. A Boriska névhez, úgy számítottam, valami bogárszemű

fekete szépséget fog elképzelni. Ömlengéscim alá tehát szépen odakanyarítottam, hogy: az, aki mindig Önre gondol, Nagy Boriska...

— De legalább eszedetl egy kis diszkrétioért, — vagy nem?

— Hogyne, nagyon is! Megírtam, hogy én, már mint Nagy Boriska kisasszony, nem vagyok olyan, mint a többi nő, és hogy az én szívemben igazi, tiszta szerelem lobog, és

— Mikor adad fel? — szakította félbe Gizike asszony.

— Kedden; aztán . . .

— Mikor jött meg? . . .

— Aztán mindjárt másnap megjött. Én vettem át. Ugy rémlett akkor, mintha a levélhordó valami szánakozó tekintettel nézett volna reám. Jézus, — villant meg az agyamban — hátha esakugyan megcsalt! Nem

most, amikor próbára akarom tenni, megcsal-e, hanem máskor, már régtől fogva. Talán -- ki tudja -- talán elejétől kezdve! Mert ugyan miért nézne rám most így ez a postás, ha nem azért, mert bizony ez már nem is az első levél, amelyiket idegen női írással megcsizmezve hozott neki, akármikor, évek óta, olyankor, amikor nekem még eszem ágában sem volt a szerelemföltés!?

Szinte megborzádtam az iszonyu következményektől, amelyeket ez a megdondatlan próbatét maga után vonhat. Teremtő atyám, ha csakugyan, ha komolyan válaszolni talál erre a levélre, s énnekem a tulajdon két szememmel kell majd látnom a választást poste restante a főpostán, s végig kell olvasnom, mely napra ér melyik órára jöger találkat annak, annak a . . .

Kaczagott:

MIÉRT IGYUNK?

hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a természetes szénsavas ásványvíz erre a legbiztosabb óvószer.

A mohai Ágnes-forrás, mint természetes szénsavdús ásványvíz, föltétlenül tiszta, kellemes és olesó savanyúvíz; dús szénsavtartalmánál fogva nemcsak biztos óvszer fertőző elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógyosknál fogva kitűnő szere a legkülönbözőbb gyomor-, légső-, húgyszervi betegségeknek. 26 év óta bizonyosodott, hogy még ragályos betegségektől is, mint typhus, cholera, megkíméltek azok, a kik közönséges ivóvíz helyett a bakteriummentes mohai Ágnes-vízzel éltek. Legjelesebb orvosi szaktekintélyek által ajánlva. Számos elismerő nyilatkozat a forrás ismertető füzetében olvasható. Haztartások számára másfeltelesenél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű mesterségesen szénsavval telített vízzel, sőt a szódavízzel is olesőbb; hogy az Ágnes-forrás vizét, a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse, nagyobb vidéki városokban lerakatok szerveztettek, ugyanott a forrás leírásának ismertető füzetét ingyen kapható. A forráskezelőség. — Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben, **Kedvelt borviz!**

igyunk mohai
igyunk mohai
igyunk mohai
igyunk mohai

Á G N E S-

forrást, ha gyomor-, bél- és légsőhurutól szabadulni akarunk
forrást, ha a vesebajt gyógyítani akarjuk.
forrást, ha étvágyhiány és emésztési zavarok állanak be.
forrást, ha májbajoktól és sárgaságtól szabadulni akarunk.

— **Próbavágás.** Lapunk múlt számában megírtuk, hogy az előljáróság ismét próbavágást eszközölt. Ez pénteken délután meg is történt. S a fogyasztó közönség részére tegnap és ma mértek ki a húst a városház udvarában, kilogramját 1 Kor. 04 f. 1 Kor. 12 fill. és 1 Kor. 20 fillérért.

— **Elvert kocsmáros.** Pünkösdkor vigan volt *Mayer* János asztalos segéd az istvándi kocszmában, hol *Adler* Jakab kocszmárossal midőn fizetésre került a sor, a visszaadásnál összekulömbözött. S erre *Adler* kitétte a szűrét a nagy legénynek, ki e szögyent nem tudta elviselni, hanem boszút forralt és este 7—8 óra tájban visszatért és alaposan elverte a kocsmáros és egy vésővel arczán is megsebesítette. A duhaj legényt alig tudták megfékezni. Az esetről jelentés tételt a bíróságnál.

— **Elhunyt gyáros.** Gyásza van a pécsi iparos világnak, egyik legtekintélyesebb tagja; *Kindl* Ferenc gépgyáros vasárnap délután életének 61. évében elhunyt. Családján kívül Pécs város törvényhatósága, a pécsi kölcsönös segélyzőegyesület külön gyászjelentést adtak ki. Az elhunytat f. hó 5-én délután 5 órakor helyezték örök nyugalomra a város osztatlan részvétele mellett. Az elhunytban *Nicsovics* Sándor dr. kaposvári ügyvéd neje szül. *Kindl* Etelka édesatyját siratja. Az elhunyt gépgyárát annak fia ifj. *Kindl* József tovább vezeti, ki eddig is, már több egy évtizednél, atyja oldalán működött és annak minden tevékenységében osztályosa volt.

— **Pécs három jelöltje.** *Batthyányi* Tivadár gróf lemondásával a pécsi mandátum új gazdára vár. A megüült mandátum körül nagy harcra készülnek a pécsiek. Eddig három jelölt érdekében folyik már a korteskedés. Jelöltek: *Hamerli* Imre gyáros, *Horváth* István a káptalani uradalmak mérnöke, és *Pleiminger* Ferenc ügyvéd, az ügyvédi kamara titkára. Mind a három jelölt 48-as függetlenségi programmal indul a harcba.

— Annak a hölgyikének, akit én kreáltam neki, hogy ő essék be a verembe, holott máris éreztem, hogy magam estem bele . . . Minden egy pillanat alatt rontott az agyvelőmbé. A szegény levélhordót meg majd kilöktem. A szegény — haha — igazán majd kilöktem. — S olyan józúen nevetett melléje.

— Ugy bizony, — folytatta a mikor abbahagyta a nevetést, — szépen beleakadtam a magam állította csapdába.

— Aznap délben ugyanis az én drágalátos uram a rendes időben hazajött, s csodálatoskép a legszeretreméltóbb képpel nézett a szemembe. Nyilvánvaló, hogy ez csupán én előttem volt csodálatos, mert hiszen alkalmasint azelőtt is mindig úgy nézett rám. Csakhogy én aznap már egészen meg voltam habarodva. Azt képzeltem, egy bűnös férj sunyiságával kell majd félrefordítania a fejét, vagy kell lesütnie a szemét, amikor azt a levelet átadtam neki. Dehogy! Eszébe sem jutott! Kissé meglepetve nézte a czimezést, kérdezte, mikor hozták, és megnézte a bélyeg keltét. Azután némi érdeklődéssel vizsgálgatva a borítékot, beosont a szobájába.

— És? — kérdezte mosolyogva Gizi.

— Én is kipirultan állottam az ebédlöben, háttal fordulva az ő szobájának. Egyszerre, alig hogy felbontotta a levelet, hallom, hogy csöndesen behuzza az ajtót.

— **Értekezlet.** A vízvezeték ügyében f. hó 7-én délután ismét értekezlet volt a városházán. Ez alkalommal a vízvezeték egyes házakhoz való bevezetése képezte a diskuszió tárgyát. Az értekezletre *Kindl* József pécsi gyárost is meghívták, hogy adjon fölvilágosítást, hogy mennyibe kerül egy-egy bevezetés. *Kindl* tájékoztatása és bemondása alapján kiszámították, hogy ott ahol a fővezetektől az illető ház 4 méternél nincs távolabb és a házbéli belső vízvezeték sem hosszabb, akkor 1 csappal és víztartó medencével circa 100 koronába fog kerülni.

Mint tudjuk legközelebb a háztulajdonosok egy nagyobb értekezletre lesznek összehívva a városházára, hol nyilatkozniok kell, hogy kik és hányan akarják a vizet bevezettetni, mert csak ennek alapján lehet kiszámítani, hogy a vízidjából mennyi folyhat be és szerint lesz megállapítható, vajjon a város bele mehet-e a vízvezeték létesítésébe vagy sem?

— **Verekedés egy leány miatt.** Piros pünkösöd másnapján szölt a zene a Bareshoz közeli piliczai csárdában. Vigan ropták a tánczot a legények és lányok. Folyt a sör, bor, hangzott a nóta s járta ki ki a párjával. De egy legénynek nem jutott. Így történt, hogy *Otártics* József elcsipte *Vukovics* István kedvesét, kinek tánczközben hatalmasan csapta a szelet, mit *Vukovics* nem jó szemmel nézett és e miatt össze is vezett vele. Ugylátszik a jó tánczos *Otártics* a helyszínén nem mert kezdeni barátjával, hanem megleste míg az hazatér s esti 8 óra tájban *Bareson* az egyik utcában orvul megtámadta, ütlegelte és egy kövel a fejét is beverte a féltékeny legénynek, kinek piros vére hullott a köre piros pünkösöd napján. Így végződött a híres piliczai multság egy legény és lány miatt.

— **Meghívó** A „Szigetvári Kereskedő Ifjak Egyesülete“ június hó 17-én a Kaszter féle kertben Osztályorsjátékkal egybekötött *Tulipán Kerti Multságot* rendez. A tiszta jövedelem részint az egyesület könyvtára, részint az országos tulipán kert szövételket javára fordítatlik. Kezdeté délután 5 órakor. Belépőjegy személyenkint 1 kor. 30 fill. cs.

— Ah, gondoltam — tréfára igyekezőn fordítani azt a fölötte kellemellen érzést, amely megszállt, — ah, így vagyunk! Hát az én kitünő férjemuramat még egy ilyen ösmeretlen valami is érdeklí? Na jó! — és elfutott a méreg, hogy majd megpukkadtam — ez egyszer ugyan megjáród velem, szentem! Alaposan nevetségessé foglak tenni, ha felelni mersz neki! A föld alá fogsz bujni szegyenedben, ugy kifigurázlak! — És mint amikor nagyon savanyu almába harapunk, amelyikről a háziasszony iránt való udvariasságból azt kell mondanunk, hogy édes, fanyarul mosolyogtam melléje.

— Akáresak mostan, elmélkedett a kis barátón.

— Meglehet. Hanem elég az hozzá, hogy a cseléd betálat és hívta ebédhez. Kijött. Arca nyugodt volt, szinte derült. Fürkésző pillantást vettem rá: vajjon mi megy végbe most ebben az emberben? Ennek az új, vagy éppen újabb kalandnak a részletével foglalkozik-e, vagy a cselét vette volna észre, avagy . . . dehogy foglalkozott, dehogy vett észre valamit! A hajamat cirógatta az éhletetlenje! A veséjébe szerettem volna látni.

— Mért nem eszel? — kérdeztem szárazon.

Rám nézett; mosolygott, édeskésen és szerelmesen, de hidd meg, főképp bosszantóan. És minden különös bevezetés nélkül

ládjegy 3 korona 50 fillér. A belépőjegy egyszersmind sorsjegyet képez. A nyermény tárgyak *Deutsch* D. Fia, valamint *Heisler* Ferenc és Társa cégek kirakataiban megtekinthetők. Felülízetések köszönettel fogadtanak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén a multság a teremben lesz megtartva.

— **Telefonhálózat nálunk.** F. hó 8-án a pécsi m. kir. posta és távirada igazgatóság mérnöke járt itt, ki megjelölte az utcákat és házakat, a merre a telefon hálózatot vezetetik. Mint tudjuk, egyelőre a vasutól a postáig s onnét a *Singer* fakereskedő házáig (a kanizsai országúton), a pécsi országút felé pedig a kórházig. Mozsgó felé meg a hosszú utcán át a törv. hatósági uton. Eddig a következők vezetik be a telefont: *Andrássy* Sándor gróf uradalma, turonyi *Biedermann* Ottóné, dr. *Kriszt* Béla, Főszolgabíró, *Városháza*, *Kórház*, *Fuchs* Zsigmond, *Singer* Ármin és a szigetvári takarékpénztár. Mihelyt a szükséges felszerelések megérkeznek, azonnal megkezdik az építést s hisszük, hogy 1—2 hónap mulva már átadják a forgalomnak.

— **Elfogott tolvaj.** Pénteken reggel, éppen 1 órával később a kaposvári vonat megérkezésénél jött a kaposvári rendőrségnek távirata a helybeli csendőrségre, hogy tartóztassák le az onnét megszökött *Weisz* Mór 24 éves mészárossegédet, ki *Kohn* Dezsőtől 1 öltöny ruhát, 1 pár cipőt, felöltöt, fehérneműt, kalapot és 2 ezüst zsebórát lánczozal együtt ellopott. Ennek a kérésnek a csendőrség csak úgy tehetett eleget, hogy Pécsre táviratozott, mert már tőlünk oda szökött a tolvaj. *Weisz* ámult és bámult, midőn Pécsen kiszált a vonatból és letartóztatták. Tegnap már vissza is kísérték Kaposvárra a csendőrök. A gyorsaság nem bosszorkányság! — mondja *Weisz* és szídjá a telefon és táviró huzalokat!

egyszerre csak, képzeld, azt kérdezi tőlem, emlékszem-e arra a gyönyörű fekete nőre, aki mult vasárnap ott ült szemben velünk egy asztalnál a Városligetben, a kioszkban?

— Emlékszem, igazán szép nő volt, feleltem, nem tudva mire vélni a kérdést.

Ő pedig — óh én ostoba — szinte magába mélyedve motyogta.

— És egyszerre olyan hallgatag lett. Emlékszel?

S be sem várva a választom:

— Nos lelkem, nem emlékszel, hogy az az öreg ur, aki mellette ült, *Boriskának* szállította azt a hölgyet? Nem emlékszel?

Ezzel elővette a zsebéből a saját levelemet, — oda tartotta az orrom elé, és elbizakodott hangon csufondárosan, de azért mégis roppant önteltséggel nevetve így szólt:

— Nézd, a kis csacsit, — olvasd!

Gizike a kis süldő menyecske, mint a csipogni készülő madár a csőrét, kinyitotta a száját, mintha mondani akarna valamit. Erzsébet azonban, az elbeszélő lánynak bosszankodással intett a kezével, miközben igen különös arcot vágott:

— Hadd el kérlek! Ez az őszinteség és az a képzelődő önhietség így együtt . . . hidd meg, Gizikém, hogy a nagy trémázásaim után, amik az egészséget megelőzték, ugy osett nekem ez a dolog, mintha valaki egy dézsa hideg vízzel nyakonöntött volna . . .

CSARNOK.

A kétféle mérték.

Kutya história.

— A „Delsomogy” számára írta:
Gelsei Blró Zoltán.

János gazda átvette az idézést és átballagott Salamon szomszédhoz. Az mindig tudott adni neki tanácsot.

— Salamon szomszéd, mi lehet ez? — mutatta föl a kék papíron levő írást.

— Idézés, János gazda, — világosítá föl a boltos.

— Hát aztán mi a'?

— Hát ezzel meg kell jelenni a főszolgabírónál.

János gazda megvakarta a fejét:

— De hát minek?

— Azt mondja az írás, hogy kihágást követett el kend.

— Hát a' móg micsoda?

— Majd megmondják „odabenn”. Így kívülről nem tudhatom. A kihágás sokféle. Például kurjongatott-e kend az éjszaka?

— Nem vagyok én bagoly.

— Talán verekedett, pisztolyal lövöldözött, éneklő madarat fogott, vagy a csendőreket szidta kend? Ez mind kihágás.

— Kihágott az ördög, Nem esináltam én semmi olyasfélét, amiért törvényt kéne állnom.

— Hát csak menjen be, majd megtudja kend. Aztán majd hozzá szólok, ha megtudom, hogy mibe ártották kendet.

János gazda megköszönte a tanácsot és elballagott a szolgabíróhoz.

A küszöbön letette zsíros kalapját, egyet-kettőt köhintett, kopogott és belépett. A főszolgabíró haragosan mordult rá:

— Mi köll?

— Megkövetem állásan a tekintetes főtörvényszéki szolgabíró urat, ezt az írást kaptam la.

— Be van kend idézve? — morgott tovább a főszolgabíró.

— Igenis tekintetes főtörvényszéki szolgabíró ur, de én nem hágtam ki semmit.

— Marha kend! — dörmögte a főszolgabíró és elővette az aktát, a melyet távollétében a szolgabíró intézett.

— Megkövetem, az már nem vagyok, — vágta vissza sértődötten János gazda.

— Hallgasson! Ne feleseljen, mert megbírságolom, — kiáltott a főszolgabíró a parasztra.

— Nem vétettem én semmit, — veté oda a paraszt.

— Fogja be a száját, — ordította a főszolgabíró, nagyot ütve az íróasztalra.

Befogom no, — morogta János, hogy mégis övé legyen az utolsó szó.

Ez a feleselés aztán mindjárt előjáróba fölingerelte a főszolgabírót a parasztember ellen. Majd ellátja alaposan, gondolta magában és kibontotta az aktát.

— Nem ismeri kend az 1880. évi XXXVII. törvényzikk által a közigazgatósági hatóságok hatáskörébe utalt kihágási vétségekre nézve az ebkihágásokra vonatkozó legújabb alispáni rendeletet?

János gazda erre olyan kerekre nyitotta a két szemét, mint a csuka,

— Ismeri a fene, — fakad ki ijedten.

— Ugy-e hogy marha kend? A durva kifakadásáért megbüntettem husz koronára. Érti kend? Nyolez napig fellebbezhet kend. Föllebbé kend?

— Mán minek föllebbeznék, mikor én semmit se vétettem.

— Megnyugszik? Jó. Gyerünk tovább. A kend kutyája tegnap este megharapta a káplán ur lábikráját. Miért nem kötötte meg kend hogy ne haraphasson az a dög? Ki volt hirdelve a rendelet?

— Megkövetem, az én kutyám nem haraphatta meg.

— Tagadja kend?

— Tagadom.

— Hát miért tagadja?
— Mert nekem nincs kutyám. Két hónapja megdöglött, azóta nem tehettem szert másikra.

— Nincs-e?

— A szolgabíró bepillantott az aktába.

— Kend az alvégen a huszonötödik szám alatt lakik, ugy-e?

— Nem a huszonnégy szám alatt.

— Hát a huszonöt alatt ki lakik?

— A Salamon boltos.

— Van kutyája?

— Van egy nagy sárga.

— Harapós?

— Bizony harapós.

— A főszolgabíró bepillantott az aktába.

— Nagy, sárga! Csakugyan, — morogta magába, a panasz lehet téves. A huszonöt . . . héj Jani . . .

A hajdu belépett. A főszolgabíró megparancsolta neki, hogy hívja el azonnal a Salamon. Öt perc múlva jött a Salamon.

Csinos, tiszta lajbliba, kopott fekete szalonkabátba öltözve. Elkezdett hajlongni és a tenyerét dörzsölni:

— Méltóztatott ide parancsolni tekintetes főszolgabíró urnak?

— Magának van egy sárga szőrű nagy kutyája.

— Igenis könyörgöm ássan.

— Azt a kutyát az este nem kötötte meg.

— De igenis, hanem elszakította a komisz dög a lánczot.

— És megharapta a káplán urat.

— Agyon lövöm azt a komisz dögöt.

— Ismeri azt a rendeletet, hogy a kutyákat kötvé kell tartani?

— Kérem, tekintetes főszolgabíró ur, hogyne ismerem. Én ne ismerném? Ki ha én nem? Ismerem én a törvényt. Azt mindenkinél köll respektálni.

— A kutyája mégis megharapta a panaszost.

— Kérem alásson. Hol van az a törvényben, hogy a kutyának nem szabad harapni? A törvény csak azt mondja, hogy meg kell kötni. Hát én állítok tíz tanut, hogy a kutya meg volt kötvé. Hogy egy pillanatra megszabadult, hát tehetek róla? Hol van az a törvény, amelyik azért bünteti a gazdát, mert a kutyája harapott? Hígyje el a tekintetes ur, amint haza megyek, agyonütöm azt a komisz dögöt.

— Hallja Salamon, maga egy nagy svindler.

— Igenis, hagyta helyben Salamon ravaszul vigyorogva, miközben kéz dörzsölve hajlongott.

— Maga egy kötni való ravasz fráter.

— Igenis könyörgöm alásson. Hogy is éljen meg az ember kilenced magával ebbe a drága világba. Tessék elhinni, három kis gyermekemnek ki van megint a lába a cipőből.

— Hát jól van. Most az egyszer hordja el az irháját. Figyelmeztetem, ha a kutyáját még egyszer nem jól köti meg, szigoruan megbüntettem. Elmehet) Kend meg nyolez nap alatt fizesse be a husz koronát, mert le csukatom. Értette? Takarodjék.

Odakün János gazda megvakarta a fejét.

— Salamon szomszéd, ugy-e a kutyáért hívtak engem?

— Azért hát, — felelt nevetve Salamon.

— De a Salamon szomszédé harapott, nem az enyém?

— Persze, hogy az enyém.

— Ez hát a kihágás?

— Ez az János gazda.

— De hát a kihágást szomszéd követelte el?

— Éa hát.

— Én meg ártatlan voltam benne.

— Ugy van.

— Hát ez a kihágás. Ezt most már értem. Hanem azt nem értem, hogy ha szomszéd volt a bűnös és én az ártatlan,

hát miért kaptam én a büntetést és miért nem a szomszéd?

Salamon elnevette magát:

— A törvényhez nem kell fiskális, nem kell semmi, csak tempó. De ezt kend nem érti. Azt pedig tartsa az eszébe, hogy a törvényt azoknak esinálták, akik nem értik . . .

Kiadja a szerkesztőség.

256 sz.

1906 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhíré teszi, hogy az ujvidéki kir. törvényszéknek 1905 évi 13221 sz. végzése következtében Radovanovics György ügyvéd által képviselt Dungserszky Lázár javára Kohn R. ellen 824 K. 67 fil. s jár. erejéig 1905 évi december hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1840 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, lovak és egyéb nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósi bíróság 1905-ik évi V. 595/7 számú végzése folytán 824 korona 67 fil. tőkekövetelés, ennek különböző időktől járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 103 kor. 10 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Szigetvárott alperes lakásán leendő eszközzésére 1906 évi június hó 15-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvárott, 1906. évi május hó 30-án.

Klie János.

kir. bír. végrehajtó

303 sz.

1906 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhíré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósi bíróság 1906 évi V. 111/1 és V 112/1 számú végzése következtében Dr. Berkes Móricz ügyvéd által képviselt Fuchs A. fia czég javára Kohn R. ellen 852 K. 49 f. s jár. erejéig 1906 évi március hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2722 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, bolti áruk és 70000 darab faltégla nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Szigetvári kir. járásbírósi bíróság 1906-ik évi V. 153/5 számú végzése folytán 852 kor. 49 fill tőkekövetelés, ennek 1906. évi február hó 26 napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 164 kor. 20 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Szigetvárott alperes lakásán leendő eszközzésére 1906 évi június hó 12 napjának délutáni 4 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. év LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár 1906 évi május hó 26 n.

Klie János

kir. bír. végrehajtó.

Azonnal kiadó!

Ujnonnan átalakított **3 vagy 4 szobás lakás**

külön bejárattal — megfelelő konyha, éléskamra, padlás és pinczével.

József-utca 595 szám alatt.
(Az Izr. templom mellett.)

Helyi képviselőt keres

előkelő fővárosi részvénytársaság **Szigetvár és vidéke részére** napidíj és jutalékkal. Ajánlatok az eddigi tevékenység és referenciák felemelésével **Allandó 1906** jellegével az Általános Tudósító Hirdetési osztályához Budapest, VII. Erzsébet körút 41. intézendők.

Czipész és csizmadia

segédek állandó munkát nyerhetnek; gyakorolt tex munkások előnyben részesülnek
Első pécsi mechanikai czipőgyárban.

50 munkás

bizonyítja, hogy raktári ruháimat

Pécsett készítem.

Ezáltal tisztelt vevőimnek **minőség és ár tekintetében**

több előnyt nyújtok, mint bármely Ausztriából behozott gyártmány.
Kizárólag

Klein Sándornál
PÉCSETT Széhenyi-tér 7.

Vizgyógyintézet és szanatórium

Pécs, Sétatér.

Az egész éven át látogatva. Legújabb gyógyeszközökkel felszerelve. **Legjobb gyógyeredmények** idegbántalmaknál, esz. álmatlanság, emésztési zavar és egyéb idült betegségeknél. **Kitünő ellátás, lakás és vizkúráért hetenkint 60 K.** Bejárók heti vizkúrája 10—15 korona. A város nyugodt és egészséges fekvésű helyén, közvetlen a sétatér mellett. **Kitünő ivóvíz (forrás.)** Villanyvilágítás. Egy segédorvos.

Vezető főorvos:
Dr. TOLNAI VILMOS, a phisikalis
gyógyász szakorvos.

Legjobb készítményű BUTOROK

minden kivitelben, óriási választékban rendkívüli olcsó áron kaphatók:

Fehér Béla

butorraktáraiban
PÉCSETT, Apáca-u. 2. sz. a.
a takarékpénztári palotában.

Hirdetéseket

jutányos árét vesz fel a kiadóhivatal.

Hölgyek figyelmébe!

Hazai gyártmányu
Delain batist és kartonok

Különlegességek

Francia batist és kartonok
valamint

Poupulin Grenadin Elamen és áttört nyári kelmék a legszebb kivitelben!

Nagy választék, a legújabb

Csipke és Selyem napernyőkben!

Heisler Ferencz és Társa

Divatáruháza (A Békához.)

Szabott árak!

Pontos kiszolgálási

Nagy választék
nap és esőernyő
ujdonságokban.

Valódi hazai gyártmányu
Delain, batist és
kartonok.

Különlegességek
himzett vászon
és batiszt ruhák
valamint
blousokban!

Valódi angol zefírek!
Ujdonságok

nyári férfiingek,
nyakkendők
és
mellényekben!

Minden
Szerdán és Szombaton
maradék vásár!
DEUTSCH DÁVID FIA

divatáruházában
SZIGETVÁROTT.

Ikt. 1464.

1906. tk.

Hirdetmény.

A szigetvári kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről
közzé tétetik: miszerint a

kaposvár-barsi helyiérdekű vasut

számára az alább megnevezett határookban kisajátított területekről elkészített összeírás, térkép és egyedi kimutatás hitelesítésére a helyszínére a következő határnapok tüzetnek ki ugymint: **M.-Lad, N.-Lad és Kálmánca községekre nézve 1906. június hó 22-én délelőtt fél II óra: Homokszentgyörgy állomásra és Szulok, Darány és Tarnócza községre nézve 1906. június 23-án délelőtt fél II óra: Szulok állomásra.**

Az érdekeltek felhivatnak, miszerint netaláni észrevételeiket a fennebbi határnapon a bizottság előtt előterjeszsek, különben a kisajátítás és a felvett térfogat, ugy a feljegyzett szolgálmat s jogosultságok iránti kifogásaik többé tekintetbe nem jöhetnek.

Egyuttal felhivatnak mindazok, a kik a fennebbi határookban a fentnevezett vasut számára kisajátított területekért járó és az egyedi kimutatásban kitett kártalanítási összeg mennyiségére nézve ellenvetéseket tenni akarnak, vagy ezen összegre bármi cím alatt igényt tartanak;

ezeket 1906. évi június hó 21-ig

ezen telekkönyvi hatóságnál annál bizonyosabban bejelentsék, minthogy a később jelentkezők, észrevételeire s igényeire semmi tekintet nem lévén, a kisajátítási és kártalanítási összeg annak és azon mennyiségben fog kiadatni, a kinek nevére és a mely összeggel az az egyedi kimutatásban ki van téve, a bekebelezett vagy felülkebelezett tételek pedig ezentul a kisajátított területről hivatalból le fognak töröltetni.

Az összeírás, térkép és egyedi kimutatás a telekhivatalban betekinthező.

Kelt Szigetvár, 1906. május 19-én

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Vásárhelyi

kir. aljbiró.